جمهوری اسلامی ایران
وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

وزیر

آیین‌نامه تأسیس مرکز مشاوره و ارائه مراقبت‌های پرستاری در منزل

به استناد مواد ۱ و ۲۴ قانون مربوط به مقررات امور پزشکی و داروئی و مواد خوردنی و آشامیدنی مصوب سال ۱۳۳۴ با اصلاحیه‌ها و الحاقیه‌های بعدی آن و بندهای ۱۱، ۱۲ و ۱۴ ماده ۱ قانون تشکیلات و وظایف وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی مصوب سال ۱۳۶۷ با اصلاحیه‌ها و الحاقیه‌های بعدی آن، «آیین‌نامه تأسیس مرکز مشاوره و ارائه مراقبت‌های پرستاری در منزل» به شرح ذیل تدوین و مصوب می‌گردد.

ماده ۱- تعاریف:

الف- وزارت:

منظور وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی می‌باشد.

ب- مرکز مشاوره و ارائه مراقبت‌های پرستاری در منزل:

به مؤسسه‌ای اتلاق می‌شود که طبق این آیین‌نامه جهت تأمین مراقبت‌های پرستاری در سطوح مختلف نظام سلامت و بر اساس نیاز مددجویان مطابق با شرح وظایف و اختیارات تعیین شده پس از اخذ مجوز، توسط افراد حقیقی یا حقوقی واجد شرایط و با صلاحیت دائر می‌گردد و از این پس در این آیین‌نامه به عنوان مرکز به آن اشاره می‌شود.

ج– پرستاری (بر اساس تعریف شورای بین‌المللی پرستاری):

پرستاری ارائه مراقبت به صورت مستقل یا با همکاری سایر اعضاء تیم بهداشتی، درمانی به افراد بیمار یا سالم، در تمام سنین، خانواده‌ها، گروه‌ها و جوامع و در تمام محیط‌ها و مکان‌هاست. فعالیت‌های پرستاری شامل ارتقاء سطح سلامت، پیشگیری از بیماری‌ها و مراقبت از افراد بیمار، ناتوان و بیماران در حال احتضار است. ارائه مشاوره و آموزش به مددجویان، غربال‌گری، انجام تحقیقات مرتبط و مشارکت در شکل‌دهی و اداره نظام‌های ارائه مراقبت‌های بهداشتی از وظایف مهم پرستاران است.

د- پرستاری جامعه‌نگر:

پرستاری جامعه‌نگر شامل ارائه مجموعه‌ای از خدمات مراقبتی از پیشگیری تا توان‌بخشی و از مراقبت‌های اولیه تا خدمات پرستاری تخصصی و ویژه که قابل ارایه در منزل و جامعه هستند، می‌باشد. این خدمات به صورت‌های موردی، شیفتی، ساعتی و یا ... در محل اقامت مددجویان/ بیماران طبق شرح وظایف رده‌های مختلف پرستاری ارایه می‌شود.

ه- پرستار:

پرستار به فردی اطلاق می‌شود که دوره آموزش پرستاری (کاردانی-کارشناسی-کارشناسی ارشد یا دکترا) را طبق ضوابط شورای عالی برنامه‌ریزی آموزش عالی در یکی از دانشکده‌های مصوب شورای گسترش دانشگاه‌ها و یا دانشکده‌های معتبر خارجی طی نموده و مدرک تحصیلی او به تأیید اداره کل فارغ‌التحصیلان وزارت رسیده باشد.

و- بهیار/کمک پرستار:

به فردی اطلاق می‌شود که بر اساس مقررات وزارت، آموزش‌های لازم را در مراکز غیر دانشگاهی مورد تأیید گذرانده و گواهینامه مربوطه را اخذ نماید.

تبصره: گروه پرستاری شامل پرستار، بهیار/کمک پرستار، کاردان‌ها و کارشناس/کاردان اطاق عمل و هوشبری و فوریت‌های پزشکی می‌باشد.

ز- پروانه صلاحیت حرفه‌ای:
گواهینامه‌ای است که از سوی وزارت به هر پرستار پس از اطمینان از احراز شایستگی‌های لازم مبتنی بر استانداردهای حرفه‌ای تعلق می‌گیرد.

ح- موافقت اصولی:
موافقت اولیه کمیسیون ماده ۲۰ دانشگاه جهت تأسیس مرکز است که بر اساس مدارک مستند ارائه شده توسط متقاضی تأسیس مرکز صادر می‌شود و به متقاضی اجازه ادامه روند کار تا بهره‌برداری از مرکز را می‌دهد. این موافقت‌نامه مجوزی برای فعالیت مرکز نمی‌باشد و غیر قابل واگذاری به غیر است. اعتبار آن جهت تأسیس مرکز از تاریخ صدور به مدت مندرج در این آیین‌نامه می‌باشد و در صورت عدم استفاده در این مدت لازم است تقاضای جدید ارائه شود. فرم موافقت اصولی توسط وزارت ابلاغ می‌گردد.

ط- پروانه بهره‌برداری (پروانه تأسیس):
پروانه‌ای است که پس از طی تمامی مراحل لازم، ارزیابی و تأیید محل، فضای فیزیکی، ساختمان، تجهیزات، نیروی انسانی و ... بر اساس این آیین‌نامه و استانداردها و دستورالعمل‌های مربوطه توسط کمیسیون ماده ۲۰ دانشگاه صادر می‌شود. این پروانه غیر قابل واگذاری به غیر است و مدت اعتبار آن ۵ سال خواهد بود.

ماده ۲- هدف:
هدف کلی از تأسیس این مراکز تأمین، حفظ و ارتقاء سلامت مددجویان/بیماران به صورت مستقیم و غیر مستقیم از طریق ارایه مراقبت‌های پرستاری مبتنی بر نیاز جامعه در زمینه‌های مراقبتی-مشاوره‌ای، آموزشی، درمانی، توان‌بخشی و تأمین نیروی انسانی کارآمد با تأکید بر افزایش سلامتی و کاهش تأثیر ناتوانی به ویژه در بیماری‌های مزمن (صعب‌العلاج، سرطانی‌ها، بیماری‌های خاص و...) و سالمندان با توجه به اهداف ویژه ذیل می‌باشد:

۱- ۲- ارایه مراقبت‌های پرستاری در سطوح اولیه، عمومی و تخصصی با عنایت به نیاز مردم در سطح جامعه و منازل
۲-۲- نیل به پوشش همگانی و عادلانه خدمات و مراقبت‌های نظام سلامت با رویکرد مراقبت‌های پرستاری تسهیل شده و در دسترس
۳-۲- کاهش هزینه‌های بهداشتی، درمانی و توان‌بخشی مردم (فرد، خانواده و جامعه)
۴-۲- افزایش بهره‌وری مراکز بهداشتی و درمانی
۵-۲- آموزش و توسعه خدمات خودمراقبتی و فراهم نمودن زمینه مشارکت و توان‌مندسازی خانواده و افراد در ارایه خدمات بهداشتی، مراقبتی، درمانی و آموزشی
۶-۲- پاسخگویی مناسب به تقاضای مردم در خصوص مراقبت‌های پرستاری در منزل
۷-۲- تداوم و پیگیری مراقبت‌های پرستاری مددجویان بعد از ترخیص از بیمارستان با هماهنگی پزشک معالج/ بیمارستان محل بستری
۸-۲- مشارکت بخش غیر دولتی در نظام ارائه مراقبت‌ها و خدمات پرستاری
۹-۲- تأمین مراقبت و خدمات پرستاری مورد نیاز آحاد مختلف جامعه در سطوح سه گانه نظام سلامت
۱۰-۲- ارتقاء کیفیت و امنیت ارائه مراقبت‌ها و خدمات پرستاری به گیرندگان خدمت

۲-۱۱- افزایش بهره‌وری بیمارستان‌ها و کاهش بار بستری بیمارستان‌ها و به ویژه جلوگیری از بستری شدن‌های مجدد
۲-۱۲- ایجاد آرامش روانی در خانواده‌ها، مددجویان و بیماران و کاهش هزینه خانوارها به ویژه در صورت داشتن بیمار مزمن، خاص، صعب‌العلاج، سرطانی یا سالمند
۲-۱۳- نظارت، کنترل و پیشگیری از حضور افراد فاقد صلاحیت در منازل مردم به بهانه ارائه مراقبت‌های پرستاری
۲-۱۴- استفاده بهینه از استعداد نیروهای کارآمد، متخصص و با تجربه در جهت رفع مشکلات موجود در بیمارستان‌ها و جامعه

ماده ۳- وظایف و اختیارات مرکز:

مرکز در جهت رسیدن به اهداف فوق وظایف و اختیارات زیر را دارد:
۳-۱- آموزش خودمراقبتی در زمینه مراقبت‌های پرستاری، به فرد، خانواده و مددجو
۳-۲- ارائه خدمات مشاوره‌ای، آموزشی حضوری، غیر حضوری (تله‌نرسینگ) به مددجو/ بیمار
۳-۳- بازدید منزل و ارائه خدمات مشاوره‌ای، آموزشی، مراقبتی-درمانی لازم در تمام مراحل (قبل از پذیرش بیماران و بعد از ترخیص از بیمارستان) با هماهنگی پزشک معالج
۳-۴- رایزنی و عقد قرارداد با مراکز درمانی و بیمارستانی برای تحت پوشش قرار دادن بیمارانی که نیاز به تداوم مراقبت بعد از ترخیص دارند
۳-۵- انجام روش‌های مراقبتی مجاز در قالب شرح وظایف رده‌های مختلف
۳-۶ شناسائی مددجویان جامعه و ارجاع به موقع به مراکز بهداشتی درمانی و توان‌بخشی در زمان بازدید و پیگیری موارد مشخص
۳-۷- آموزش ارائه خدمات مراقبتی به منظور بازتوانی و نوتوانی مددجویان (کودکان معلول–معلولین جسمی و روانی، سالمندان و بیماران مزمن) با هماهنگی پزشک معالج
۳-۸- ارائه مراقبت‌های پرستاری در قالب ایجاد و تداوم مراکز مراقبت تسکینی برای بیماران صعب‌العلاج
۳-۹- ارائه خدمات مشاوره‌ای و مراقبتی به مراکز و مؤسسات مانند مدارس، کارخانجات، ادارات و ...
۳-۱۰- همکاری با مراکز و مؤسسات بهداشتی درمانی جهت افزایش بهره‌وری این مراکز و تأمین بخشی از مراقبت‌ها به بیماران در قالب خرید خدمات در محل مراکز درمانی به صورت شیفتی یا پاره‌وقت
۳-۱۱- برقراری ارتباط با مراکز بهداشتی، درمانی و داروخانه‌ها به منظور ایجاد شبکه‌های تسهیل شده در خدمت‌رسانی به بیماران

ماده ۴- ارکان و شرایط متقاضیان تأسیس و کارکنان مرکز:

الف- شرایط عمومی:

۱- داشتن تابعیت ایرانی
۲- التزام به قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
۳- تدین به دین مبین اسلام و یا یکی از ادیان رسمی کشور مصرح در قانون اساسی کشور
۴- ارائه گواهی عدم سوء پیشینه مؤثر کیفری و عدم اعتیاد به مواد مخدر و روان‌گردان
۵- ارائه گواهی انجام دوره یا معافیت از طرح قانون خدمت پزشکان و پیراپزشکان
۶- ارائه مدرک مبنی بر رسیدگی به وضع مشمولیت از اداره وظیفه عمومی
۷- ارائه پروانه صلاحیت حرفه‌ای معتبر (گروه‌های پروانه‌دار)

ب) شرایط اختصاصی:

۱- مؤسس مرکز (شخص حقیقی)/رئیس مرکز/ مسئول فنی:

- دارا بودن مدرک کارشناسی پرستاری با حداقل ۵ سال سابقه کار بالینی
- دارا بودن مدرک کارشناسی ارشد و دکترای پرستاری با دو سال سابقه کار بالینی

۲- مؤسس مرکز (شخص حقوقی):

اشخاص حقوقی شامل شرکت‌های تعاونی خدمات بهداشتی درمانی و یا سایر شرکت‌ها و مؤسسات دارای صلاحیت و شناسنامه ملی می‌باشند که لازم است حداقل دو سوم اعضای مؤسس از پرستاران دارای شرایط مذکور باشند.

تبصره: گذراندن طرح جزو سوابق کاری محسوب می‌شود.

۳- کارکنان:

الف- کارکنان فنی شامل پرستاران با تخصص‌های مختلف بهیار/کمک‌پرستار متناسب با نوع خدمات قابل ارائه

ب- کارکنان پشتیبانی متناسب با حجم کار

تبصره: تمامی کارکنان مرکز و افراد متقاضی همکاری با مرکز باید علاوه بر دارا بودن مدرک تحصیلی و سابقه کار مرتبط، از شرایط عمومی مندرج در این ماده نیز برخوردار باشند.

۴- پزشک همکار:

کلیه مراکز موظف به معرفی حداقل یک پزشک عمومی به عنوان همکار می‌باشند که در تمام ساعات فعالیت مرکز در دسترس باشند. برای مراکز با حیطه کار تخصصی معرفی یک پزشک متخصص در رشته مربوطه الزامی است.

ماده ۵- رئیس مرکز و مسئولیت‌های آن:

رئیس مرکز پرستاری است که توسط مؤسس، ریاست مرکز را بر اساس ضوابط و شرح وظایف تعیین شده عهده‌دار می‌شود و پاسخ‌گوی تمامی امور جاری مرکز و شکایات است.

تبصره: مؤسس مرکز در صورت واجد شرایط بودن می‌تواند رئیس مرکز نیز باشد.

شرح وظایف رئیس مرکز شامل موارد زیر است:

۱- برنامه‌ریزی و سازمان‌دهی فعالیت‌ها بر اساس اهداف تعیین شده
۲- همکاری با دانشگاه‌های علوم پزشکی و مراکز بهداشتی، درمانی در مواردی چون نیاز به کاهش بار بیمارستان‌ها، تأمین نیروی موقت، تأمین نیروی تخصصی و ...
۳- همکاری با مرکز بهداشت شهرستان در مواقع مورد نیاز مانند ارائه خدمات بهداشتی برای مدارس، کارخانجات و اماکن عمومی
۴- استخدام و معرفی کارکنان گروه پرستاری به متقاضیان دریافت خدمات متناسب با وظایف مرکز
۵- نظارت بر چگونگی انجام فعالیت‌های مرکز و ارائه گزارشات سالانه به اداره نظارت بر درمان دانشگاه‌های علوم پزشکی مربوطه
۶- برنامه‌ریزی به منظور شرکت کارکنان گروه پرستاری در برنامه‌های آموزشی مدون ابلاغی از سوی وزارت بهداشت
۷- نظارت و ارزیابی برنامه‌ها و خدمات ارایه شده و الزام کارکنان تخصصی و فنی به داشتن پروانه صلاحیت حرفه‌ای
۸- استفاده از افراد واجد شرایط و صلاحیت در ارائه خدمات و مراقبت‌های پرستاری
۹- جمع‌آوری اطلاعات از نوع خدمات ارائه شده، نام و مشخصات بیماران و مبالغ قراردادها
۱۰- همکاری در انجام پژوهش‌های کاربردی با محققین و پژوهشگران
۱۱- اجرای بخشنامه‌های صادره از مراجع ذی‌صلاح در رابطه با وظایف مرکز
۱۲- رسیدگی به شکایات بیماران، خانواده و مراجع ذی‌صلاح و پاسخ‌گویی به آنها
۱۳- همکاری با سیستم‌های نظارتی ذی‌صلاح اعم از دانشگاه، مراجع انتظامی و قضایی

۱۴- ارائه گزارش‌های درخواستی از سوی مراجع ذی‌صلاح در وزارت یا دانشگاه‌های علوم پزشکی شامل اداره نظارت بر درمان و مدیریت پرستاری
۱۵- بررسی اصل مدارک تحصیلی کارکنان در بدو استخدام و اخذ گواهی سوء پیشینه و عدم اعتیاد از متقاضیان کار
۱۶- ایجاد تمهیدات لازم جهت نگهداری پرونده پرسنل در مرکز و نیز نگهداری پرونده بیماران طرف قرارداد در مرکز طبق ضوابط و مقررات حفظ و نگهداری اسناد
۱۷- ایجاد تدابیر لازم جهت برخورداری کارکنان مرکز از امتیاز بیمه مسئولیت حرفه‌ای
۱۸- انجام رضایت‌سنجی از مشتریان بر اساس فرمت‌های تعیین شده و ارائه آنها به مراجع نظارتی در صورت درخواست
۱۹- ایجاد تمهیدات لازم به منظور تهیه کارت شناسایی معتبر یا شماره سریال مشخص با ذکر نام و نام خانوادگی و مدرک تحصیلی کارکنان اعزامی به محل ارائه مراقبت‌ها با ذکر مدرک تحصیلی به همراه امضاء و مهر مدیر مرکز

ماده ۶- مسئول فنی و مسئولیت‌های آن:

پرستارانی هستند که توسط مؤسس معرفی می‌گردند و در نوبت کاری‌های موظف، مسئول رسیدگی، نظارت و پاسخ‌گویی به نیازها و مشکلات بیماران/مددجویان تحت پوشش و کارکنان فنی مرکز می‌باشند. شرح وظایف مسئول فنی شامل موارد زیر است:

۱- حضور مستمر و فعال در مرکز در ساعت‌ها و نوبت‌های کاری درج شده در پروانه مسئول فنی و قبول مسئولیت‌های مربوطه

تبصره ۱: مسئول فنی می‌بایست در صورت عدم حضور به مدت کمتر از سه ماه یک نفر جانشین را با تایید رییس مرکز بطور موقت انتخاب و کتباً به اداره نظارت بر درمان دانشگاه مربوطه معرفی نماید.

تبصره ۲: در صورتی که عدم حضور مسئول فنی بیش از سه ماه بطول انجامد طبق ضوابط کمیسیون ماده ۲۰ با وی برخورد خواهد شد.

۲- نظارت بر نحوه پذیرش و ارائه خدمات توسط کادر پرستاری و سایر کارکنان مرکز به مددجویان/بیماران و ابلاغ تذکرات لازم به آنان در جهت اجرای وظایف مربوطه و ارتقاء سطح کیفی خدمات مرکز
۳- بررسی و تائید صلاحیت کارکنان فنی مرکز بر اساس مفاد این آیین‌نامه و ضوابط قانونی مربوطه
۴- تهیه و تنظیم برنامه کاری ارائه مراقبت‌ها و خدمات پرستاری مورد نیاز بیماران/مددجویان طرف قرارداد مرکز در ساعات و ایام تعیین شده و نظارت بر حسن انجام آن
۵- نظارت بر کیفیت خدمات ارائه شده به مددجویان بر اساس استانداردها و پروتکل‌های مصوب و رسیدگی به شکایات و پاسخ‌گویی به آنان
۶- نظارت بر تهیه و تنظیم و نگهداری پرونده‌های مراقبتی بیماران/مددجویان طرف قرارداد با مرکز و بررسی شرح حال و دستورهای مراقبتی مندرج در آن و نیز مستندات مالی مربوطه و تذکر به کارکنان در صورت تخطی از موازین علمی و فنی
۷- نظارت بر حسن اجرای استانداردها، بخشنامه‌ها و دستورالعمل‌های مصوب و مرتبط وزارت بهداشت و رعایت موازین علمی، فنی، اسلامی و اخلاقی توسط ارائه‌دهندگان خدمات
۸- تأمین و معرفی پرستاران و سایر حرف گروه پزشکی با توجه به نیاز متقاضیان دریافت خدمات متناسب با وظایف مرکز
۹- ارائه گزارش‌های درخواستی از سوی مراجع ذی‌صلاح در وزارت یا دانشگاه مربوطه
۱۰- بررسی و ارزیابی صلاحیت حرفه‌ای، اخلاقی و روانی کارکنان فنی در دوران همکاری با مرکز و تشکیل پرونده پرسنلی

ماده ۷- وظایف کارکنان پرستاری طبق شرح وظایف رده‌های مختلف پرستاری مصوب وزارت می‌باشد.

تبصره ۱: مرکز موظف است برای هر کدام از کارکنان پرونده پرسنلی شامل مدارک سجلی و تحصیلی را تهیه و در محل مرکز نگهداری نماید.

تبصره ۲: کلیه کارکنان مشمول قانون آموزش مداوم جامعه پزشکی کشور مصوب ۱۳۷۵/۲/۱۲ می‌بایست مدارک مربوط به گذراندن دوره‌ها را طبق ضوابط اداره کل آموزش مداوم ارائه نمایند.

ماده ۸- تعرفه خدمات:

تعرفه و حق‌العمل خدمات مرکز طبق دستورالعمل‌ها و تعرفه‌هایی است که هر سال توسط وزارت و شورای‌عالی بیمه ابلاغ می‌گردد. تخلف از تعرفه، مشمول قوانین جاری وزارت می‌شود. تا ابلاغ تعرفه جدید، تعرفه‌های جاری ملاک عمل است.

ماده ۹- روش پذیزش بیمار/مددجو:

۱- ارجاع از مؤسسات بهداشتی درمانی (دولتی و خصوصی)

۲- ارجاع از مطب پزشکان

۳- مراجعه مستقیم مددجو یا وابستگان وی همراه دستور پزشک معالج

ماده ۱۰- مرکز موظف است در مورد درخواست بیمار یا وابستگان او جهت انجام خدمات پرستاری در منزل، قراردادی را که حیطه عملیات مراقبتی و تعرفه و بهای خدمات را مشخص می‌نماید تنظیم و به امضاء طرفین برساند. این قرارداد باید شامل نام و مشخصات بیمار، آدرس محل زندگی، نوع بیماری، برنامه مراقبتی، هزینه‌ها و نحوه پرداخت و رضایت آگاهانه باشد. پیش‌نویس قرارداد توسط معاونت پرستاری تهیه و ابلاغ می‌شود.

ماده ۱۱- ارائه هر گونه خدمات در منزل منوط به تشکیل پرونده ترجیحاً ثبت مشخصات فرد در کامپیوتر به‌صورت الکترونیک بوده که در آن محتوای خدمت، رضایت آگاهانه مددجو یا بستگان ایشان، تعرفه خدمات، حجم و نوع خدمت، قید شده باشد و در قالب فرم‌هایی که از سوی معاونت پرستاری تهیه و ابلاغ می‌شود، منعقد می‌گردد.

تبصره: در صورت فراهم شدن امکانات سامانه یک‌پارچه ثبت خدمات پرستاری در منزل کلیه مراکز موظف به ثبت پرونده الکترونیک در سامانه می‌باشند.

ماده ۱۲- صدور مجوز:

به هر متقاضی واجد شرایط و صلاحیت موضوع این آیین‌نامه فقط پروانه تأسیس (بهره‌برداری) یک مرکز اعطا می‌گردد. این پروانه از طریق کمیسیون تشخیص امور پزشکی موضوع ماده ۲۰ قانون مربوط به مقررات امور پزشکی، دارویی، مواد خوردنی و آشامیدنی هر دانشگاه بر اساس روال قانونی موجود جهت فعالیت مرکز صادر خواهد شد و حضور مدیر/رئیس اداره پرستاری دانشگاه با حق رأی در جلسات مربوط به این مراکز الزامی است.

تبصره: استاندارد تعداد و پراکندگی مراکز بر اساس شاخص جمعیت، شرایط جغرافیایی و بار بیماری‌های منطقه بر اساس شیوه‌نامه‌ای خواهد بود که توسط معاونت پرستاری وزارت ابلاغ می‌گردد.

ماده ۱۳- شرایط مکان مرکز:

مرکز دارای شرایط فیزیکی، امکانات و تجهیزات لازم جهت انجام خدمات مورد نیاز مددجویان و بیماران مطابق دستورالعملی خواهد بود که توسط معاونت پرستاری متعاقباً تهیه و ابلاغ می‌گردد.

جمهوری اسلامی ایران
وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

وزیر

تبصره ۱: محل ساختمان مرکز و تجهیزات موجود در آن باید قبل از صدور مجوز و شروع بهره‌برداری توسط کارشناسان ذی‌ربط دانشگاه/دانشکده علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی مربوطه مورد ارزشیابی و تأیید قرار گیرد.
تبصره ۲: پروانه تأسیس به نام اشخاص حقیقی و حقوقی ذی‌صلاح صادر خواهد شد. مدت اعتبار آن ۵ سال و غیر قابل واگذاری به غیر است و تمدید آن منوط به رعایت ضوابط و سایر دستورالعمل‌های صادره خواهد بود.
تبصره ۳: به هر شخص حقیقی/حقوقی بیش از یک پروانه بهره‌برداری (تأسیس) مرکز داده نمی‌شود.

ماده ۱۴- مرکز پس از دریافت مجوز می‌بایست حداکثر ظرف یک ماه قرارداد همکاری و پشتیبانی با یک بیمارستان را ارائه نماید.

ماده ۱۵- پزشکان، پرستاران، پیراپزشکان و سایر حرف وابسته به گروه پزشکی می‌توانند طبق قوانین و دستورالعمل‌های جاری با مرکز قرارداد مشاوره و ارائه خدمات منعقد نمایند.

ماده ۱۶- نظارت و ارزشیابی کلیه خدمات ارائه شده توسط این مرکز در سراسر کشور به عهده اداره نظارت بر درمان دانشگاه/دانشکده‌های علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی مربوطه و با مشارکت مدیریت/اداره پرستاری دانشگاه خواهد بود.

ماده ۱۷- پس از کسب موافقت اصولی، حداکثر ظرف مدت یک سال مهلت مندرج در قرارداد تأسیس منعقده بین دانشگاه مربوطه و متقاضیان باید مرکز جهت ارائه خدمات آماده و قبل از شروع به کار مراتب را برای بازدید و تأیید نهایی به دانشگاه/دانشکده علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی مربوطه کتباً اعلام نماید و در صورت عدم آمادگی بنا به دلایلی، بر اساس ضوابط کمیسیون ماده ۲۰ دانشگاه عمل خواهد گردید.

ماده ۱۸- تغییرات نام و محل مرکز باید با هماهنگی دانشگاه/دانشکده علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی مربوطه طبق ضوابط و مقررات جاری باشد.

ماده ۱۹- در صورتی که مؤسس یا مؤسسین به دلایل موجهی قصد تعطیل و انحلال مرکز را داشته باشند مراتب با ذکر دلیل و مستندات لازم حداقل سه ماه قبل از اقدام به دانشگاه/دانشکده علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی مربوطه گزارش نمایند.

ماده ۲۰- در ارائه خدمات پرستاری به بیماران و مددجویان رعایت قانون انطباق امور اداری و فنی مؤسسات پزشکی با موازین شرع مقدس و آیین‌نامه اجرایی آن برای مرکز الزامی است.

ماده ۲۱- در صورتی که مؤسس یا مؤسسین مرکز از ضوابط، مقررات و وظایف موضوع این آیین‌نامه تخطی نمایند طبق قوانین و مقررات جاری عمل خواهد شد.

ماده ۲۲- به منظور پیگیری تداوم مراقبت و هماهنگی‌های لازم، واحد مراقبت در منزل (Home Care unit) در هر بیمارستان ایجاد خواهد شد که دستورالعمل آن یک ماه پس از ابلاغ این آیین‌نامه توسط معاونت پرستاری و با همکاری معاونت درمان ابلاغ می‌شود.

جمهوری اسلامی ایران
وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

وزیر

ماده ۲۳- مرکز در صورت احراز شرایط ذیل به عنوان مرکز مشاوره و ارائه مراقبت‌های تخصصی پرستاری در زمینه خاص شناخته می‌شوند.

۱-۲۳- مدیر فنی و حداقل دو نفر از پرستاران شاغل در آن مرکز دوره‌های کوتاه‌مدت حرفه‌ای مربوطه را بر اساس استانداردهای مرکز آموزش مداوم وزارت گذرانده باشند.

۲-۲۳- تخصص مربوطه در حیطه اختیارات و شرح وظایف پرستاری باشد.

تبصره ۱: پرستاران دارای هر گونه تخصصی حداکثر در سه مرکز می‌توانند به عنوان همکار مشغول ارائه خدمات باشند.

تبصره ۲: معاونت پرستاری وزارت مسئول تائید تخصص مرکز می‌باشد که می‌تواند این مسئولیت را به دانشگاه‌های علوم پزشکی تفویض نماید.

تبصره ۳: مرکز در صورت اخذ مجوز می‌تواند از عنوان تخصصی در تابلو، تبلیغات و مکاتبات استفاده نماید.

ماده ۲۴- راه‌اندازی سامانه مدیریت رضایت مراکز تخصصی (ASM) و ایجاد بانک اطلاعاتی از مراکز مصوب و نیز راه‌اندازی سیستم مدیریت و اندازه‌گیری رضایت مشتریان (CSM) با هدف ثبت شکایات (ویژه دریافت‌کنندگان خدمت)، مشکلات و نقاط قوت و ضعف مراکز توسط معاونت پرستاری راه‌اندازی می‌شود و کلیه مراکز مؤظف هستند اطلاعات اعلام‌شده توسط معاونت مزبور را در سامانه وارد نمایند.

ماده ۲۵- به منظور نظارت مؤثر و کارآمد، پایش کیفیت خدمات و مراقبت‌های پرستاری، مراکز بر اساس استانداردهای نظارت و اعتباربخشی، هر ساله بررسی و درجه‌بندی می‌شوند که دستورالعمل آن یک ماه پس از ابلاغ این آیین‌نامه توسط معاونت پرستاری و با همکاری معاونت درمان ابلاغ می‌شود.

ماده ۲۶- این آیین‌نامه جایگزین آیین‌نامه مرکز مشاوره و ارائه خدمات پرستاری مصوب ۱۳۷۸/۵/۲۶ وزارت موضوع ابلاغیه شماره ۶۶۴۸ مورخه ۱۳۷۸/۶/۳۰ می‌باشد. بدیهی است تمدید پروانه جدید با شرایط مندرج در این آیین‌نامه صورت خواهد پذیرفت.

تبصره: مراکز مشاوره و ارائه خدمات پرستاری که دارای پروانه بهره‌برداری صادر شده قبلی می‌باشند می‌بایست ظرف شش ماه پس از ابلاغ این آیین‌نامه، جهت تطبیق شرایط خود با این آیین‌نامه و اخذ پروانه جدید بر اساس مفاد این آیین‌نامه اقدام نمایند. وزارت نیز زمینه صدور پروانه جدید را طی پروسه‌ای شش ماهه ایجاد می‌نماید.

این آیین‌نامه در ۲۶ ماده و ۱۷ تبصره و به پیشنهاد معاونت پرستاری، تدوین و از تاریخ ابلاغ لازم‌الاجرا می‌باشد.